

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy órára . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
 1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
 Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében,
 és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorozat 75 kr. Nagybbr terjedelmű a többszöri hirdetések alká szerinti jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Nyitlított közlemények minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőség ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. n.)

Kéziratok nem adódnak vissza.

A munka ünnepe.

— Dr. Bakonyi Samu beszéde a munkás-dalegylet zászlófelavatási ünnepélyén. —

Mélyen tisztelt, ünneplő közönség!

Az a főlemelő látvány, hogy itt a szerény munkás-dalegylet öröm-ünnepén együtt üdvözölhetem a legmagyarabb város különböző társadalmi osztályainak előkelő képviselőit, hálaival és lelkesedéssel egyszerre tölti el keblemet. Hálaival mindazok iránt, kik engedtek az igénytelen helyről jövő meghívásnak s megjelentek közöttünk, hogy ezzel fényes bizonyosságot tegyenek a magyar társadalom szelleméről. Hálaival az isteni gondviselés iránt, mely a magyar nemzetet mind- eddig megóvta a legádázabb társadalmi harcok borzalmától.

Lelkesedéssel, a fölött, hogy midőn az idegen romboló tanok másutt mind jobban jobban megmérgezik a munkás osztályokat, a mi munkásaink tulnyomó nagy többségükben nemzeti czélokért buzognak. Lelkesedéssel, mikor látom, hogy a társadalom veszélye egyetlen egy várostól sincs oly távol, mint ettől a mi szeretett Debreczenünktől, melynek ime legnagyobbjai testvéri kezét nyújtanak a legkisebkeknek, hogy e hazá, a magyarság rajongó szeretetében megerősödvé, szilárd bástyaként állhassanak ellent a kívülről tagadhatatlanul fenyegető veszélynek.

Ki vonhatná kétségbe, hogy a gazdasági életnek nálunk is mindinkább előre haladó átalakulásával az ipari munka a társadalom s ezzel az állam egyik lételemévé fejlődött? Ennek a hatalmas fundamentomnak pedig a munkások az építői. A munkások kezébe tehát a nemzeti boldogulás egyik legkiválóbb tényezője van létvése s végzetes rövidlátás volna annak az osztálynak kevély kicsinylése, a melynek becsületos törekvéséről, józan gondolkodásáról függ nagy részben Magyarország zavartalan anyagi fejlődése, társadalmi békéjének megóvása.

A magyar társadalomnak föl kell ismernie azt a kincset, mely ipari mun-

kásainak nemzeti czélok körül való tömörülésében lesz feltalálható, a mint az szerény méretek szerint feltalálható a ma ünnepeit ülő debreczeni munkás dalegylet kebelében, a mint azt érdemen felül elismerte Debreczen társadalmának e velünk ünneplő fényes közönsége.

Bár, hála a magyarok istenének, mi itt a szocialis kérdés világrengető mozgalmaitól legtávolabb állunk, a mi józan magyarságunk kellő időben megtalálta ama súlyos betegség legbiztosabb, legüdvösebb orvosát. A szocial-demokraczia ostroma ellen csak a nemzeti demokraczia bevehetően kőfalai fognak bennünket megvédeni.

Ha a magyar szellem munkásai kezét fogják a magyar ipar munkásaival, nincs a felforgató sophismáknak az a hatalma, mely a józan igazság e lánczát áttörhetné. S ha ezt a lánczot mindnyájunknak közös verejtékével, mindenütt megkövacsolhatjuk, akkor a munkás lelket nagy Magyarországon mindenütt csak a hazá és magyarság szeretete fogja betölteni, melynek áldott földjében idegen gyomok föl nem burjánozhatnak. Akkor ezen a lánczon belül mindenkoron a legigazabb szabadság, a demokraczia magyar társadalom szabadsága indul erőteljes fejlődésnek s nem kell e hazának a második ezer esztendő harczeit rettegni.

E szerény kis egyesület, melynek lobogóját ma kibontjuk, Debreczen erős magyar érzésű munkásaiból alakult. Hiszen lehetne-e itt a magyarság szívében más, mint csak magyar? Czéljával a nemzeti érzés leglelkesebb éhrentartójának, a dalnak művelését irta lobogójára, Magyar dal, magyar szabadság, e kettő hevíti a magyar munka e békés harcosait, kik most itt összesereglettek, hogy zászlójukra mintegy fölesküdjenek. Hadd lengjen hát a békének e zászlaja, bontsa ki büszkén szárnyát és ne lobogjon soha idegen eszmék hívei, hütlén magyarok előtt!!

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

Kossuth Lajosnál Baracconében*)

— okt. 27.

Az »Egyetértés«-ben olvastam, hogy nagy hazánkfia Kossuth Lajos emlékiratainak egy-része az Athenaeum utján közre fog bocsájtatni.

Jól esett ezt olvasnom, mert ebből azt láttam, hogy valahára minden párttekintet mellőzésével, még azon egyenként is megadják a kellő hódolatot a volt kormányzóknak, kik bar tisztelettel viseltettek is iránta, bizonyos okokból hódolatukat napjaink más fajtájú »nagyságainak« tartották fenn.

Sokszor akartam én is írni nagy hazánkfiánál tett látogatásomról, de mindenkor visszatarított az, hogy avatottabb tollak hivatvánk ily munkára s azért egy-két ízben arra szoritkoztam csupán, hogy Baracconében tett látogatásom alkalmából az »Egyetértés«- hasábján elmondjak egyet-mást, mit a nagy hazafi jó kedvében nekem elmesélt.

Azonban most, midőn emlékiratainak egyik, a legérdekesebb időkre vonatkozó részét a legközelebbi jövőben olvasni fogjuk, elmondom én is azt, mit tőle a nemzet jövőjét illetőleg hallottam s hogy mit láttam Baracconében.

Régi vágyam, hogy a nagy hazafit láthassam, hogy véle beszélhessek, első ízben 1874-ben teljesült.

Szivem oly erősen dobogott az örömtől és fájdalomtól, mint soha életemben. Örültem, hogy láthatom őt, fájt, hogy ott kellett látnom, hol láttam.

*) Az »Egyetértés« 1879. évi október 28-iki számából.

BELFÖLD.

A delegációk egybehívása. Bécs, szept. 10. A delegációkat október 1-ére hívták össze Budapestre.

Függetlenségi képviselők küldöttsége Kossuth Lajosnál. A függetlenségi pártnak mintegy 20 tagja készül Kossuth Lajosnál 90 ik születésnapja alkalmából, mely szeptember 19-ére esik, küldöttségileg tisztelni. E küldöttség, melynek vezetője Thaly Kálmán lesz, e hó 17 én indul Turinba. Az üdvözlő feliratot, melyet a küldöttség ez alkalomból fog átnyújtani, Eötvös Károly szerkeszti. Ezenkívül Illyes Bálint alkalmi ódát irt, melynek egy diszpendányát fogja személyesen Kossuth Lajosnak átadni. Különbön Budapestben is készül a függetlenségi párt Kossuth-ünnepélyt rendezni, mely népgyűlésből és ezer teretű lakomából fog állani. A népgyűlésen Barabás Bela fogja az ünnepi szónoklatot tartani.

Az üzérkedők. A nagyszabású Tribuna esodalkozását fejezi ki, hogy a magyar sajtó annyira tájékozatlan a román mozgalom megítélésében, hogy azt hiszi, hogy az úgynevezett »mérsékelt románokkal« sikerülni fog a román nép mozgalmát ellensúlyoznia. Szerinte mérsékelt románok nem léteznek, de igen román üzérkedők, a kik hasznot akarnak maguk számára biztosítani a bizonytalan helyzetből és a kik mindig az avarosban halásznak. Azt mondja, hogy ha a kormány beket akar, akkor ejtse el az üzérkedőket és teljesítse a román nép jogosult követeléseit, máskülönben béke nem lesz.

KÜLFÖLD.

A Kolumbus-ünnep. Genua, szept. 10. A tegnapi ünnepi előadás alatt a polgármester üdvözölte Reuneier francia tengennyagyt és biztosította arról, hogy a francia hajóraj az olaszok részéről mindenkor legszívvelyesebb fogadtatásra számíthat. Umberto király ma délután 2 órakor fogadta a francia tengennyagyt. A ma rendezett történelmi díszmenet, mely Kolumbus visszatérését tüntette fel, fényesen sikerült. Óriási néptömeg kísérte a menetet, melyet a felségek az erkélyről szemléltek meg. A közönség élénk eljenzésekkel üdvözölte a felségeket.

Zsidó kivándorlás. Marseilleből jelentik, hogy legközelebb ismét jön egész sereg kivándorló zsidó Oroszországból, Törökországból és Romániából. A belügyminiszter megtiltotta ezeknek a partra szállását. A zsidó jótékonyági társaságok kijelentették, hogy nincsenek oly helyzetben, hogy továbbra is segélyt nyútsanak, mert Északamerika kikötői is zárva vannak a kivándorlók előtt.

Beszélgetésünk első tárgya rendszeren a hazai viszonyok, a politikai helyzet voltak.

Mint a nemzetre legveszélyesebbet, a közösügyi törvényt tüntette fel, »mert — ugymond — mig azon törvény meghozva nem volt, Magyarország mint külön, mint önálló állam tekintetett s a mit Ausztria mivel, azért Magyarország soha se volt felelős: tudokra lévén adva ugyanis az európai hatalmasságoknak, hogy a mi Ausztria nevében történik, azt csakis az osztrák császárság cselekszi s abba Magyarország bele nem értendő. Most, midőn a közösügyi törvény meghozatott, tudomásukra lett hozva a hatalmasságoknak, hogy a mi Ausztria részéről ezután történik, azt többé nem mint Ausztria, hanem mint Ausztria-Magyarország cselekszi.«

»Annak előtte minden Magyarországot illető fontosabb kérdésben bizony bekopogtatott Kossuth Lajoshoz a leghatalmasabb európai fejedelem is; most senki sem szól hozzám: Magyarország önként oda dobta magát az osztrák politikának.«

De — folytatá tovább — bár a törvény meg volt hozva, mig Ghiczey és Tisza a közösügyi alapot fel nem adták: volt a parlamentben egy hatalmas testület, mely a nemzet nagy többségére hivatkozva, folyton vétőt kiáltott. Ma már ez is csak volt.

Azon kérdésemre, hogy miért nem jön haza, azt felelte: »válasszanak függetlenségi képviselőket, akkor haza megyek.«

És Kossuthnak igaza van, kell, hogy a nemzet tegyen önmagáért; ha a nemzet gyáva és korcsokat küld a parlamentbe, mit tehetne ő a nemzetért? Semmit. Nem is érdemelné a nemzet meg.

Oroszországot a jelen kormányformája mellett nem tüntette fel reánk nézve oly ve-

Az irországi Parnell-ellenes párt vezére, O'Brien kijelentette, hogy végkép visszavonul a politikától. Lépésének oka az, hogy nem bírja megfizetni a 3000 font sterling pénz-bírságot, melyre hét év előtt bizonyos Bolton ur megrálgalmazása miatt ítélték. Ez a Bolton ur most a nemfizető O'Brienre ki akarja mondani a csődöt. Csödbe jutott ember pedig nem lehet a parlament tagja. O'Brien tehát lemond a mandátumáról, mielőtt bíróság fosztanak meg a képviselőségétől.

Kováts József beszámolója.

Kováts József, a h. nánási kerület orsz. gyűl. képviselője, tegnap tartotta meg a kerület székhelyén, H.-Nánáson, nagyhatású beszámoló beszédét, több ezer főre rugó hallgatóság előtt.

A beszámoló ismertette a lefolyt országgyűlési idény minden nevezetesebb eseményét s Kováts József, ki a parlamentü harcokban állandóan részt vett, kimutatta, hogy mennyit köszönhet a függetlenségi és 48-as párt éber-ségének és hazafias kitartásának csak a lefolyt felév alatt is a nemzet, melynek jogait pártunk képviselői hiven védelmezték.

A beszéd a felirati vitával kezdődött, midőn a felirathoz a többség hibás közjogi kifejezést akart becsusztatni; elítélte a csendőrség fekete-sárga jelvényét, a kormányt a Klapka tábornok temetése alkalmával követett eljárását, — kiemelte, hogy a kormány által a vallás szabad gyakorlata tárgyában tett kötelező ígéret pártunk diadalának tekinthető; küzdött pártunk a néptanítók fizetésének méltányos felemeléséért, sürgette az igazságügy reformját, követelte a só árának leszállítását s a bélyegtörvény igazságtalan szakaszainak módosítását stb.

A képviselői napidíjak felemelése tárgyában, melyet sokan olyan felületesen ítélt meg, Kováts József választás előtt a következők öszinte, határozott és nagy értékű nyilatkozatot tette:

Az elmúlt ülésszak alatt hozott szöve az országgyűlési képviselők díjazásának kérdése is, de én szavazatommal a beadott határozati javaslatok egyikéhez se járultam: még pedig azért nem, mert a kormány magatartásából azon meggyőződést merítettem, hogy

szélesnek, mint az alkotmányos monarchiai, még inkább a köztársasági Oroszországot.

»Ha Oroszország valóban alkotmányosan fogja kormányoztatni, — ugymond — elvesztünk; akkor egy jelszó lesz, a Pánszlávia. Azt hiszi ön, Lengyelország nem lesz pánszláv? Dehogyan nem, az lesz. Mi is szlávokká leszünk, meglessa. Én már nem érem meg, de ön még megérheti!«

Magánügyeiről is többet elmondott a kormányzó.

»Ezelőtt a telet legtöbbször Messinában töltöttem, szeretem a meleget, jól esik öreg csontomnak — ugymond — de az idén nem tehetem, financiai viszonyaim nem engedik meg.«

»Üres kézzel hagytam el a hazát; igaz, hogy Angliában sokat kerestem, de családom fentartása, fiaim, leányom neveltetése sokba került.«

Midőn Olaszországba jöttem, még mintegy nyolczvanezer frankom volt; hogy jövedelmemet szaporítsam, — takarékpénztárba nem tehettem pénzemet, kamatra adni pedig nem akartam, — jövedelmezőbb magánvállalati papirokat vettem, melyeken azonban az 1873-ban beállott rázkódás folytán sokat vesztettem. Hogy még mennyi van belőle, biz én magam sem tudom, fiaimnak adtam át, ok kezelik. Még szerencse, hogy ezt a házat vettem, bár ezen is adósságom van, mert építkeztem.«

Hallod ezt magyar nemzet, nem szegyenled magad?

Nem indulsz meg, hogy nemzeted egykori kormányzója, a 78 éves agastyány, kinek köszönheted, hogy vagy, s ha kötelességedet teljesítet, hogy még majd lehetsz: nincs oly anyagi helyzetben, hogy az alpesek alatti lakásat farradt csontjainak felüdítése végett néhány hónapra melegebb eghajlat alá tehelné át?

nem annyira a képviselők anyagi helyzetének javítását célozza, különben az általa elfogadott indítványból »a viszonyok változására« történt hivatkozás kihagyását nem követelte volna, hanem napidíj helyett bizonyos általános rendszert kíván behozni, hogy egy quasi újabb hivatalnok-sereget teremtsen.

Tisztelt polgártársaim! Szükségét látom annak, hogy álláspontomat, illetőleg érveimet önök elé terjesszem.

Midőn ugyanis a magyar nemzet 1848-ban a parlamentáris rendszert a népképviselői alapelveire fektetve megteremtette: a demokrácia nagy elveinek hódolt. Ebből kifolyólag gondoskodnia kellett arról is, hogy a parlamentbe ne csak a nagy tőke, ne csak a nagy vagyonu arisztokrácia, ne csak az oligarchia tagjai juthassanak be, hanem a nép kebeléből azok is, kik nagyobb vagy általában minden vagyon hiányában egyedül a közbizalomban és szerény képzettségükben lelik gazdagságukat.

Hogy az ige testté válhassék: a parlament a napidíjakat az akkori viszonyoknak megfelelőleg tisztességes összegben, 5 forintban határozta meg.

Azon idő óta t. Polgártársaim 44 év múlt el. Nagy idő! De a képviselők díja a régi maradt; míg ellenben egyéb téren kisebb-nagyobb mérvben haladás állott be.

Ilyen, hogy az ország tisztikarának díjazása az 50-es években divott fizetéseket alapul véve, állapított meg, s több ízben emeltetett drágasági pótlék czimén.

Ilyen, hogy a főispánoknak fizetése ugyan csak az 50-es években divott fizetéseket alapul véve állapított meg, s nyugdíjaztatásuk iránt történt intézkedés.

Ilyen, hogy a miniszterek részére is nyugdíj biztosított.

Ilyen, hogy a kir. udvartartás költségei a Bachszisztéma alatti udvartartás költségeit alapul véve, állapított meg s időközben ke- rek egy millió forinttal emelte tek.

Tehát csak a népképviselők vonták ki magukat. És miért t. Polgártársaim! ? Álszeméremből. Igen álszeméremből, mert ha minden téren szüksége forgott fenn a viszonyok változása folytán a fizetésemelésnek, kérdem, miért tehetné az egyedül a nép képviselőire nézve kivételt?

Az álszeméremnek aztán az lett a következménye, hogy a képviselők egy része más foglalkozást űz, s hogy megélhessen: arra kénytelen fektetni a fősúlyt; másik része, ugy- szólván, a parlamentből rendszerint távol marad, mert családját hosszabb időre nem hagyhatja el, a fővárosba pedig a nagy drágaság miatt fel nem hozhatja.

A kérdés tehát nagyon megfontolandó, mert kétségtelen, hogy az 1848-ban megállapított 5 ft napdíj ami viszonyoknak semmi körülmények közt sem felel meg.

Tudom, hogy lesznek többen, a kiknek álláspontom nem fog tetszeni, s a kik a nép verejtékére fognak hivatkozni, de azt hiszem alkalmasabb idejök lehetett volna és alkalmasabb idejök lesz még a nép verejtékére hivatkoznok akkor, mikor majd Galeziában a faból épített

És nekem ezt Kossuthól magától kellett hallanom épen télnék idején, midőn szemlélnem kellett a sinylódó növényt, mely a zord hideg elől üveg házba zárva fájlalja a nap sugarainak hányát.

Igy tölti napjait a halhatatlan hazafi, a száműzetésben együtt Ihsz ezredessel; és fel-felvidítva a neha bekopogtató zarándok által.

A száműzöttek naponta találkoznak; leginkább a reggeli séta alkalmával; mert bár egy telken, de külön házban laknak s külön konyhát tartanak.

Ily séta alkalmával metszett az ezredes részemre és herceg Odiscalchi Arthur országgyűlési képviselő részére egy-egy ágacska azon cypressus fáról, melynek gyászos jelvényével a kormányzó Deáknak megüzente, hogy műve mint a kártyavár önmagában összedől.

Ebéd alkalmával jobban fel volt üdülve a kormányzó, mint különben.

Ritkán történik — ugymond — hogy magyar vendégem legyen, s ha nincs más a kivel magyarul beszélgethessek, a Jószággal beszélgetek; magam szoktam őt etetni, de mikor vendégem van, itt bent nincs neki helye. Kéréssem folytán azonban beocsátattott. Én elkereszteltem Magyarországot kutyájának. Ha Bismarck kutyája a birodalomé, Kossuth kutyája legyen Magyarországa.

Növény-gyűjteménye is oly gazdag, és tele ritka példányokkal, hogy azzal még a tudós kalocsai érsékek sem mérközhetik, kiről tudjuk, hogy kedvencz szeméire nem megvetendő összegeket szokott áldozni.

s papir-machéval fedett barakkokra a már egy ízben kért milliós ismételt kéretnék egyedül az osztrák ipar érdekében; a mikor majd a kis kaliberű fegyverekre követeltek a mil- liók ugyancsak az osztrák-ipar érdekében.

Én tehát abban, hogy a nemzet képviselői még annyi díjazásban sem részesülhetnek, a mi által tisztességes megélhetésük lehetővé tétetik, holott más téren pazarlás történik: én abban az erkölcsöknek nem javulását, de hanyatlását látom, mert az általa régi koncz- rendszer fentartása célozzatik.

Majd áttért szónok a valuta-javaslatokra, végül az oláh mozgalmakat ismertette s beszé- det így végzé:

Nevezetes a mult országgyűlési ciklus azért is, mert lefolyása alatt állott ki a sikra a hazaáruló oláh hordák serege.

Hogy mire fog ezen mozgalom vezetni a hazafias érzelmű oláh férfiak tiltakozó szava ellenére: az a jövő títka. De annyi tény, hogyha Európa bármely más államában valamelyik nemzetiség csak megközelítőleg is hasonló gonoszsággal merészkednék az anyaország egy- sége ellen az igazat megkísérteni, mindenütt kérlelhetlen szaggat bannának el velők. Na- lunk még az is megtörténhetik, hogy a kor- mány a felbujtókat mézes kalácsal igyekszik majd kiengesztelni, a helyett, hogy akasztófa alá állíttatná őket.

Ennyi történt t. Polgártársaim a mult or- szággyűlés időszaka alatt. Adja az ég, hogy a jövő éllszak több eredményt mutasson fel.

Ezzel ajánlom magamat továbbra is ba- rátságos jóindulatukba!

A kolera.

Nagyvár ad, szept. 9. Amerikából ma egy asszony érkezett haza Nagyváradra, a kit a vasutnál a rendőrség arra kényszerített, — hogy dezinficiálassa magát.

Bécs, szept. 9. — A munkások között nagy a nyomor. Tízezer ember van a város- ban foglalkozás nélkül.

Hamburg, szept. 9. Tegnapról mára 393 betegedés és 215 halálozás fordult elő ko- lera következtében.

Hamburg, szept. 9. Huszarez ballet- táncosnő, ki Bécsben a kiállítási színházban nagy tetszést aratott a Duna tündére című darabban, Hamburgba ment vendégszerepelni, hol kolera ésbtt s belehalt. Az elhunyt a bu- dapesti opera tagja volt.

Páris, szept. 9. Tegnap Párisban 62 betegedés és 49 halálozás, Havreben pedig 11 halálozás fordult elő kolera következtében, uja- ban 10 betegédés jelentenek.

Hamburg, szept. 10. A kolera-jár- vány állandóan csökken. A kedélyekben re- ménytéljes hangulat foglalt helyet.

Bukarest, szept. 10. A kormány rende- ltere az idei összes gyakorlatok elmaradnak. A három tartalék osztály azonban kiképzés céljából bevonul az ezredékhez.

Ujdonságok.

* **Látogatás Kossuthnál.** Kováts József, a h. nánási kerületi orsz. gyűl. képví- selője, több ízben meglátogatta Kossuth La- jost, midőn a nagy száműzött Baracconban lakott. Egy ilyen látogatásról tárcza-czikket

érdekesebb — mondotta — harmincz ezer angol nő sajátkezüleg írta aia.

A billikumok között legszébb az, melyet a philadelphiai polgároktól kapott. Azon ker- desemre, hogy a felirat, mely a billikumra arany szívbé van vésvé, miért német: azt fe- lelte, hogy az ötvenes évek elején Philadeli- ában tulnyomóan nemetül beszéltek.

Persze — ugymond — hogy nem oly németeség volt az, melyet Európában beszélnek, de hát mégis nemetül beszéltek.

Meglepő volt rám nézve azon érem, melyet a kormányzó az amerikai szenátustól kapott.

Ez egy ezüst koszoru, melyben egy arany szív lóg, benne Washingtonnak a sírból kivett hajszálaival; a koszoru felett Washington arc- képevel.

Nem kevésbé lepett meg Washingtonnak egyszerű aczél kardja, melylyel az angolok ellen egyik ütközetben vezényelt, s melylyel az amerikai hadsereg tüntette ki halhatatlan hazánkfiát.

Ily gyűjteménye csak Kossuthnak lehet. Midőn az ember ezeket látja, kell hogy sirjon örömeiben.

A billiárd szobában függ azon oklevél, melylyel Kossuthot London polgárai díszpolgárrá választották; aranyból vert, s több fontot nyomó babérszöröbe foglalva.

irt az »Egyetértés« 1879 évi folyamában, mely tárcza-czikket ismét alkalomszerű most, midőn az egész nemzet készült Kossuth ünneplésére.

* **A Kossuth-ünnepe budapesti intéző bizottságához** a vidékről számos levél érkezik, melyekben a vidék hazafias pol- gárai az iránt kérnek felvilágosítást, — mily irányban rendezték vidéken a Kossuth-ünne- peket. A bizottság magantudósítások helyett a következő értesítést adta ki: Kívánatos, hogy az összes törvényhatóságok, városok és községek üdvözlő iratot küldjenek hazánk legna- gyobb fiához. Születése napja 80-ik évfordu- lója alkalmával 64 törvényhatóság üdvözölte őt s az ezekre adott válaszból nyilvánvaló, — hogy tisztelejük és szeretetünk nyilvánulása- nak ezen módja előtte kedves. Kívánatos, hogy mindazon törvényhatóságok, városok és községek, testületek és egyesületek, amelyek még nem tették meg Kossuth Lajost díszpolgár- nak, tiszteletbeli, illetőleg dísztagjuknak meg- választssák. Kívánatos, hogy minden város és község valamely főterét, vagy főutcáját — amennyiben ez még nem történt — Kossuth Lajosnak nevével nevezze el. Minthogy az in- téző bizottság egyik főczélja az, hogy mivel Kossuth Lajos, ugynevezett nemzeti ajándékot nem hajlandó elfogadni, egy országos Kossuth alapítványgyűlésön, amelynek rendeltetésicél- jét meghatározni Kossuth Lajosnak lesz fel- ajánlva; kívánatos, hogy midőn országsszerte ezt a ritka jelentőségű napot ünneplik, az ör- vendetes évforduló alkalmából a lehető legszé- lesebb körre kiterjedő gyűjtés történjen és en- nek eredménye a bizottsághoz (Harisbázár I. em.) küldessék be. A bizottság a begyűlt adó- mányokat hirlapilag — vagy az adakozó fel kívánására magánlevelében — nyugtázní fogja s egy pénzintézetet kér fel a pénz kerelésé- re. Ezenkívül minden törvényhatóság, város, község és testület a maga körülményeihez ké- pest állapítsa meg az ünnepek módzatait; de meg vagyunk róla győződve, hogy ezen ün- nepsek csupán a fentebbiek figyelembevételé- vel lesznek emlékeztetések, maradandók.

* **Kossuth 90 ik születésnapját** pártkülönbég nélkül készült megünnepelni De- brecczen város polgársága. Az ünnepély — mint a közölt programból is kitűnik — méltó lesz a nagy naphoz, méltó lesz Debreczenhez. Nincs is nekünk semmi kifogásunk a megállapított program ellen, csak szept. 19-ét, mely hét- főre esik, nem látjuk teljesen alkalmas napnak. Mi azt hisszük, hogy még mindig nem lenne késő az ünnepély áttenni szept. 18-ára, va- sárnapra, mely esetben jóval nagyobb közön- sége lenne az ünnepélynek. Annál könnyebben keresztül-vihető lenne ez, mert nem teljesen bizonyos az, hogy Kossuth csakugyan szept. 19-en született-e? Bárna lehetne tehát egy nappal előbb ünnepeink! Ha azonban az ünne- pélynek vasárnapra való áttétele akadályokba ütköznék s az ünnepély az eredeti terv sze- rint, szept. 19-én, hétfőn tartatnék meg: akkor az ünnepély látogatottsága érdekében szüksé- gesnek látnók, hogy hétfőn délelben az üzletek bezárassanak. Meg vagyunk róla győződve, hogy városunk hazafias kereskedő osztálya örömmel meghozza ezen áldozatot, ha illeté- kes helyről felszólítást nyer; éppen azért fel- kerjük Zádor Lajos urat, a kereskedő társulat elnökét, hogyha az ünnepély csakugyan hétfőn tartatik meg, szíveskedjék mozgalmat indítani az üzletek bezárása tárgyában!

* **A kereskedelmi akadémiában** ma d. e. nyitották meg ünnepélyesen a tan- évét. A megnyitás az akadémia czélszerűen berendezett, pompás új palotájában történt, mely ezzel átadott a tanügy szolgálatára. — Zádor Lajos, a kereskedő társulat elnöke, buzdító beszédet intézett a növendékekhez, Sz o j k a Gyula tanár pedig fölolvasta az is-

Midőn első látogatásom után bucsuzni készültem, azon kérdésemre, hogy mit úzen a magyaroknak: kis arczképére, melylyel fel- kéresem folytán megajándékozott, ezen nagy- jelentésű szavakat írta:

»A haza megvárja, hogy minden ember teljesítse kötelességét.« (Nelson napi parancsa.)

Később 1877 ik évben, egészen váratla- nul és rendkívüli meglepetésemre egy nagyobb melikeppel tüntetett ki, melyet épen úgy mint az elsőt, erekyekent örzök.

Midőn Kossuth 1874-ik év nov. 26-án, ezen üzenettel bocsátott el, még bizott a nem- zetben.

Ma, mint ez evi január hóban tett látogatásomkor nyilatkozataiból meggyőződnöm eléggé szomorú alkalom volt, s mint többek előtt tett nyilatkozataiból olvashatjuk, mar nem bizik; legalább a jelen nemzedék iránt minden hitet elvesztette.

És mondjuk ki őszintén, volna még ma- gyar, ha mindenkor oly kores fia lettek volna, mint a milyen a most élő és uralkodó nem- zedek? Bizony nem volna.

A kormányzóknak fiait első látogatásom alkalmával még nem ismertem; azonban tudva azt, hogy egyik fia, Lajos Turinban lakik, mi- dőn azon reményemnek adtam volt kifejezést, hogy alsó Olaszországból vissza jövet őt is meg fogom látogatni, a kormányzó kezeit kitarva, mintegy parancsolólag mondá: »ugyan látog- gassa most meg.« Erre őt is felkerestem.

Mar késő este volt, midőn a hivatalban megtaláltam. Első bejelentésemre nem fogadott el; de midőn azt üzentem be, hogy édes aty-

kolai törvényeket. Az előadások holnap veszik kezdetüket. Növendékek oly nagy számmal je- lentkeztek, hogy a középső tanfolyamon paral- lel osztályt kellett fölláítani.

* **A vásárügy rendezése.** A keres- kedelmi miniszter körrendeletet intézett az or- szágos és heti vásárok tartása, új vásárok engedély-zése, a vásárok áthelyezése és a pót- vásárok tárgyában az összes törvényhatósá- gokhoz. A körrendelethez csatolva van az osz- szes vásárok hiteles jegyzéke.

* **Damjanich kulacsa** lesz egyik leg- érdekesebb tárgya a kolozsvári orsz. erekye- muzeumnak. A kulacs körülbelől félliteres, la- pos, bürrel bevont üveg, szjakkal körülírt és áttűzdelve. A kulacsot Teleki Sándor örö- köseitől kapta a muzeum. Teleki Sándor ez- zedes ezt a kulacsot még Aradon szerezte meg. A sok vándorlás és hanyattatás alatt az üvege összetört a kulacsnak, csak nyaka a és alakja ma- épen.

* **Kinevezés.** Moróca Arpad h. ná- nási járásbírósi-jegyzőtelegkönyvvizető a ka- locsai törvényekhez telegkönyvvizetővé ne- vezetett ki.

* **A nagyváradi mamelukok Kos- suth ellen.** Emittettük, hogy a nagyváradi mamelukok, kiknél csunyább Tisza-virágok még Debreczenben sem léteznek, elhatározták, hogy Kossuthot 90 ik születésnapja alkalmá- ból nem választják Nagyvárad díszpolgárává — a mivel önmagukat tisztelték volna meg — hanem egyszerűen csak üdvözlék őt. E szé- gyenletes határozatot a pénteki közgyűlésen keresztül is vitték, szégyenre Nagyváradnak, megbotránkozására a nemzetnek. — A városi közgyűléshez ugyanis indítvány adatott be az iránt, hogy Kossuth Nagyvárad díszpolgárává választassék. Nagy lelkesedéssel támogatta ezen indítványt Dr. Kálmán József, de a nagy- váradi mamelukok szolgalelkűsége és ál-loyali- tása nem engedte meg az indítvány keresztül- vitelét s csupán annyit engedtek meg, hogy Kossuthot üdvözölni fogják. Ők Kossuthban, a magyar nép fölzsabadítójában, forradalmat lát- nak s Gyulokay Lajos, a nagyváradi kir. tör- vényszék elnöke, kit a falusi bíró paléza se ille- net meg, nem szegyeit úgy érvelni, hogy Kossuth Lajos a törvényen kívül áll, a kit tehát Nagyvárad törvényhatósága díszpolgárául nem választhat! Hasonló hangon beszéltek a többi mamelukok is, kikről igen találóan jegyezte meg Serényi Gusztáv, hogy a honarulás bűnébe estek. Mi- dőn aztán szavazásra került a dolog, 24-en szavaztak a Kossuth díszpolgársága mellett, 39-en pedig ellene. Annyit azonban nagy ke- gyesen még elhatároztak, hogy Kossuthot — valószínűleg Rác Mihály főjegyző ékes tollá- ból — üdvözölni fogják! Kossuth bizonyára rendkívül fog örülni ezen üdvözlésnek! E ha- tározatot, melynek megjelölésére nincs elég erős toll, rendkívüli fölháborodást keltett Nagy- váradon. A jogakadémia ifjusága Dr. Kálmán Józsefet és Szikoly Tamást, a Kossuth dísz- polgárságának szószólóit, faklyas-zenével tisztelte meg, s mig őket éljenezték, addig a mameluk- matadorokat leabozgolták. Tegnap d. u. pedig Nagyvárad polgársága tiltakozó körmenetet ren- dezett. Kibontott zászlókkal, a Kossuth-nóta éne- kélése mellett, járták be az utcákat, hangosan el- itélve a 39 nagyváradi gyászmagyar bűnét.

* **Honvédek hazatérése.** Az or- szágot porától belepetve, a meleg napól tik- kadtan tértek haza ma d. e. honvédekink, ösz- szesen három zászlóalj mely Székelyhíd alatt volt hadgyakorlaton. Bolla Kálmán tabornok reggel 7 órakor néhány honn levő tiszt el- lök lovagolt. Már ma újra elfoglalták csapá- tonkint kényelmes és nyugalmas birodalmukat: a kaszárnyát, hogy kipihenjék kiállott fara- dalmaikat.

jától jövök Baracconéből: megnyitlak a hivata- los ajtók. Csak néhány perczet töltöttem nála: »a néhány óra mulva induló posta vonattal — ugymond — egy fontos ügyben jelentést kell tennem a miniszteriumnak.« Nem tartóztat- hattam fel tehát.

Annál többet beszéltem vele a folyó év- ben tett látogatásom alkalmával.

Leginkább pénzügyi és nemzetgazda-sági dolgokról beszélgettünk. A zsidó kérdés is szóba jött, mintegy folyamán a hazai terhes viszo- nyoknak. Ezen kérdésben az apa és fia nézete közt nagy az eltérés. Mig ugyanis a baracconéi remete a zsidó emancipácziót csak oly álla- mokban tartja üdvösnek a nemzetekre, hol a viszonyok rendezettek: az ifj. Kossuth Lajos nem tartja ezt veszedelmesnek sehol, s erősen hiszi, hogy a zsidók folyton jobban-jobban be- olvadnak a nemzetiségekbe.

Különbön rendkívüli genialis ember; kik jobban ismerik, azt mondják róla, hogy atyjá- nak minden tulajdonait a legteljesebb mérték- ben örökölte.

Adja Isten, hogy atya példájaként szol- gálhassa meg hazáját!

Különbön tekintélyes állást tölt be, az állami vasutaknál igazgatói minőségben van al- kalmazva.

Kossuth Ferenczhez nem lehetett szeren- csem, ő Turintól távol egy angol társaság tu- lajdonát képező köszvényának igazgatója.

Remélem: véle is meg fogok ismerkedni.

Kováts József.

és jogi
előadás
nek me
ismét a
rendelt
főre a
dás és
-nek is
-a vén
ifju ujor
kell is
hogy ki
topog eg
élethez.
is olyan
ból, t i
nülnek.
nagymé
tes buzd
hez. Beir
hittanhá
haladja
jötték G
is. — E
utasított
megállap
Azonban
már e h
akadémia
gatója is
szerfölött
get Meg
fálya be
huzamos
vényes
hettek fö
pességet
szaporodá
* M
bizottság
lyiségek
kor ülést
Vertes
* E
tes a g
rögök ha
rályi rab
a haboru
titása lón
rögtönöz
valami tíz
existenciá
len görög
embernek
Szép Hele
vátkozott
tette. Ily
borunak.
* Ö
czimen ir
Cs a u s z
kor volt; k
informati
nak a tud
bonczolás
lalat.
* Szó
szólított
el, köztük
ját egésze
A legnagyobb
nem jelent
ságnak. Ké
* Elg
Janosné ne
egy talyig
gen fekszik
egy pár he
szenvedett
* Lot
a rendőrsé
egy 17 frto
Pongrácz L
nél volt alk
ság ezen p
pinchez kor
* Löv
tott lövész
jobb mely k
tallért, leg
1 frtos tall
* A E
Roppar
A kolera gy
lenne az em
mint ismét
szerény emb
ja közkinces
A nagy
tele csak id
írja, hogy n
állapítva, ho
a Pasteur m
meg van n
Maga E
gyógy módrol
előtt:
* Rögöt
beoltással s
kitört, foko
pant-humani
gratulálhatu
hez, de sietl
nyekből meg
tetni, mert n

őadások holnap veszik helyét nagy számmal...

rendezése. A kereskedelmi intézet az ország tartása, új városok...

ulacsa lesz egyik legújabb városi orsz. ereklény...

Morocza Árpád h. n. a. költőnkönyvezető a k...

mamelukok Kossuth, hogy a nagyváradi megye...

Meghívó. A Kossuth ünnepélyt rendező bizottság...

Harcz szép Helénaért. Ismeretes a görög mythológiából...

Öngyilkos kereskedőség. Ezen cizim irtak volt lapunk egyik számában...

Szöllőlopás az ujkertben. Három szöllőlovajt állítottak az I. ker. kapitányság...

Elgázolás. Tegnap d. u. egy Juhász Jánosné nevű szegény öreg asszonyt ütött el...

Lövészet. A szeptember 11-én tartott lövészet alkalmával díjat nyertek...

A kolera gyógyítása. Poppant vívmány híre érkezett Párisból. A kolera gyógyítása jó formán biztos...

Kováts József.

Hírek a főiskolából. A theologiai és jogi akadémiákon ma kezdődtek a rendes előadások...

Meghívó. A Kossuth ünnepélyt rendező bizottság a kereskedő ifjak önképző köre helyiségében...

Öngyilkos kereskedőség. Ezen cizim irtak volt lapunk egyik számában...

Szöllőlopás az ujkertben. Három szöllőlovajt állítottak az I. ker. kapitányság...

Elgázolás. Tegnap d. u. egy Juhász Jánosné nevű szegény öreg asszonyt ütött el...

Lövészet. A szeptember 11-én tartott lövészet alkalmával díjat nyertek...

A kolera gyógyítása. Poppant vívmány híre érkezett Párisból. A kolera gyógyítása jó formán biztos...

Maga Pasteur következőleg nyilatkozik a gyógymódról a 'Times' párisi levelezője előtt: 'Régóta kísérletezünk a koleraellenes beoltással...'

eddig csak állatokon próbáltuk ki. E tekintetben azonban az oly állatoknál, melyeknek kolera-injekciókat adtunk...

Zászló-felavatás.

Debreczen, szept. 12.

A debreczeni munkás daleyilet városunknak ezen ifju, de törekvő és szépen fejlődő egylete, szép ünnepélyt rendezett...

A gyülekezés a városháza udvarán történt, reggeli 9 óra után. Itt gyűltek össze a zászlóanya, kit megérkezésekor Dr. Bakonyi Samu...

A zászlóanyát tisztelőktelező szeretelműséggel Vecsey Imréné szül. Csanády Piroska...

A koszoru-leányok a következők voltak: Mayer Olga, Roth Irén, Kovács Laura, Macsai Ida...

Ebed után általános tetszés mellett, kitűnő összhangban adta elő a munkás-daleyilet a 'Tihanyi echót'...

Este a Margit-fürdő disztermében táncvigalom zárta be az ünnepélyességeket. Szép leányokkal s jó kedvben nem volt hiány...

A zászló-anya, a koszoru-leányok és a daleyilet tagjai a diszterem színpadán foglaltak helyet s az ünnepély a Magyarai-testverek zenekara által előadott Rakóczi-indulóval kezdődött...

zénylete alatt — szabatosan, nagy hatással adott elő Dr. Bakonyi Samu rövid alkalmi beszédét...

A szögbeverések hosszabb időt vettek igénybe. Az első szöveget József főherczeg nevében Simonffy Imre polgármester verte be...

A koszoru-leányok és vőfélyek mind-egyike vert be szöveget. A városi daleyilet nevében Steinacker Sándor, a főiskola nevében Dr. Erdős József...

Végül a munkás daleyilet — kibontott lobogója alatt — elenekelte a 'Szózat'-ot, ezzel a zászló-felavatási ünnepély d. u. 1 órakor véget ért...

Ebed után általános tetszés mellett, kitűnő összhangban adta elő a munkás-daleyilet a 'Tihanyi echót'...

Este a Margit-fürdő disztermében táncvigalom zárta be az ünnepélyességeket. Szép leányokkal s jó kedvben nem volt hiány...

A zászló-anya, a koszoru-leányok és a daleyilet tagjai a diszterem színpadán foglaltak helyet s az ünnepély a Magyarai-testverek zenekara által előadott Rakóczi-indulóval kezdődött...

Nagy Róza, Dörre Hortenzia, Spira Fanny, Uri Zsuzsika, Kreisz Karolina, Kálmán Juliska, Róth Katicza...

Gondolatok.

Bár a házasságtörő nők óvatosan lépnek is, mégis csak nyikorog a papusok.

A ki kölcsönt ad, az a saját pénzén vásárol ellenséget.

Jobb a lelkiismeret tudomány nélkül, mint a tudomány lelkiismeret nélkül.

Midőn Peter az udvarhoz jött, meztelen volt az ő urát és mesterét.

A nő mind elhallgatja, a mit — nem tud.

A legdrágább víz az, a mit a vendéglős a borba és az ügyvéd a tintába — vegyít.

A halálnak nincsen kalandáriuma.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

Elnyomni a szabadságot azért, hogy a vizsga élésnek elejét vegyék, annyit meg, gátolni a jót, hogy elejét vegyék a rossznak, annyit mint Istennel kezdeni pert, és reabizonyítani, hogy semmitsem értett a teremtéshez.

